

สารบัญ

คุณธรรมทั้งสี่	13
บทนำ	19

ภาค I

ความกลัว

เสียงเพรียกที่เรากลัว...	30
สิ่งสำคัญคืออย่ากลัว	42
เราเอาชนะความกลัวด้วยหลักเหตุผล	47
นี่คือศัตรู	50
สิ่งที่ยังไม่แน่ชัดย่อมน่ากลัวเสมอ	53
แต่จะเป็นอย่างไรถ้า...	58
อย่าท้อเพราะความยาก	63

มีสมาธิกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า	66
อย่าตั้งคำถามเรื่องความกล้าหาญ ของคนอื่น	71
ภาวะความเป็นผู้กระทำส่งผลให้บางเรื่อง กลายเป็นความจริง	76
เรากลัวที่จะเชื่อ	80
อย่ายอมให้ใครมาบ่นคุณ	84
การเติบโตทุกอย่างคือการกระโจนออกไป	89
อย่ากลัวการตัดสินใจ	93
อย่ายึดความปลอดภัยของตัวเองเป็นที่ตั้ง	97
ความกลัวกำลังเผยให้คุณเห็นบางอย่าง	101
การเป็นตัวเอชนั้นน่ากลัวที่สุด	105
ชีวิตเกิดขึ้นในที่สาธารณะ จงทำให้ใจชื้น	109
คุณจะเลือกธรรมเนียมแบบไหน	114
อย่ากลัวที่จะขอ	117
เมื่อคุณผงาดขึ้นมา...	121

ภาค II

ความกล้า

เสียงเพรียกที่เราตอบสนอง...	126
โลกอยากรู้	138
ถ้าคุณไม่ทำแล้วใครจะทำ	141
การเตรียมพร้อมทำให้คุณกล้า	144
แค่เริ่มต้นตรงไหนสักแห่ง แค่ลงมือทำอะไรสักอย่าง	148
ไป!	152
พูดความจริงกับผู้มีอำนาจ	156
เป็นผู้ตัดสินใจ	160
ทำตัว “ว่ายาก” บ้างก็ดี	165
แค่กล้าหาญไม่ก็วันชาติ	169
ทำให้เป็นนิสัย	173
ซึ่งเป็นฝ่ายรุก	178

ยื่นหยัดมันคง	182
ความกล้าหาญติดต่อกันได้	186
เอาชนะมันให้ได้	189
คุณอาจต่อต้านได้เสมอ	193
โชคเข้าข้างคนกล้า	197
ความกล้าที่จะยอมรับ	201
จงรักเพื่อนบ้านของเจ้า	205
กล้าต่ออย่าพสัฟลาม	210
ภาวะความเป็นผู้กระทำคือสิ่งที่คุณเลือกเอง ไม่ใช่สิ่งที่คนอื่นมอบให้	214
เมื่อความรุนแรงคือคำตอบ	218
ลุกขึ้นแล้วจากไป	221
ทำหน้าที่ของคุณ	225
คุณเอาชนะได้แม้เสียเปรียบ	229
ทำให้พวกเขารู้มีใจ	235
เมื่อเราพาดเหนือตัวเอง...	239

ภาค III
ความเป็นวีรชน

ไปไกลเกินเสียงเพรียก...	244
สาเหตุของความกล้าคือที่มาของทุกอย่าง	255
การไม่สู้คือสิ่งที่กล้าหาญยิ่งกว่า	260
คุณต้องข้ามผ่านพื้นที่รกร้าง	266
ความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว	271
ทำให้คนใหญ่จั้น	275
ไม่มีเวลาให้ลังเล	280
เราสร้างโชคให้ตัวเอง	284
สร้างแรงบันดาลใจผ่านการไร้ความกลัว	288
คุณเต็มใจแลกด้วยอะไร	293
คำถามสำคัญว่าเพราะอะไร	299
กลับคืนสู่แหล่งปัญหา	302

ความเจ็บคือความรุนแรง	307
กล้าที่จะหวัง	312
ห้ามยอมแพ้	317
ไม่มีใครที่แข็งแกร่งตลอดเวลา	321
ความกล้าคือคุณธรรม คุณธรรมคือความกล้า	325
คำตาม	331
ควรอ่านอะไรต่อ	343
กิตติกรรมประกาศ	345
ประวัติผู้เขียน	347

อย่ารอให้คนอื่นมาหาแล้วเรียกร้องให้เรา
ทำความดีอันยิ่งใหญ่ เราควรเป็นคนแรก
ที่ระดมพลคนที่เหลือไปสู่เส้นทางแห่งเกียรติยศ
แสดงตัวเป็นผู้กล้าหาญที่สุดในเหล่านายทหาร
เป็นผู้มีสิทธิก้าวขึ้นเป็นผู้นำมากกว่าผู้นำของเราในปัจจุบัน

— ชินโพน

SAMPLE

คุณธรรมทั้งสี่

เซอร์คิวลิสเดินทางมาถึงทางแยกแห่งนี้เมื่อเนิ่นนานมาแล้ว

ที่ทางแยกอันเงียบสงบแห่งหนึ่งในเทือกเขากรีซ ได้เงาสนที่ลำต้น
ตะปุ่มตะป่ำ วีรชนผู้ยิ่งใหญ่ในตำนานกรีกได้พบชะตากรรมของตัวเอง
เป็นครั้งแรก

ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสถานที่หรือเวลาที่แน่ชัด เราได้รับรู้ถึงสิ่งที่
เกิดขึ้นผ่านเรื่องเล่าของโสกราตีส เราได้เห็นมันปรากฏในงานศิลปะอัน
งดงามที่สุดแห่งยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา เรารู้สึกได้ถึงพลังที่เริ่มก่อตัวของเขา
กล้ำเนื้อที่ตึงแน่น และความโกรธของเขาในบทเพลงคันตาตาของบาค
หากจอห์น อดัมส์ ได้ทำตามใจตัวเองในปี 1776 เซอร์คิวลิสก็อาจได้เป็น
อมตะอยู่บนตราสัญลักษณ์อย่างเป็นทางการของประเทศเกิดใหม่อย่าง
สหรัฐอเมริกา

มันเป็นเพราะก่อนชายผู้นี้จะมีชื่อเสียงไม่รู้ดับ ก่อนการกบิลิบอง
ประการของเขา ก่อนเขาจะเปลี่ยนโลก เซอร์คิวลิสก็เคยเผชิญวิกฤต

มาก่อน เป็นวิกฤตที่เปลี่ยนชีวิตและจริงแท้เหมือนวิกฤตที่พวกเราต่างก็เคยประสบพบเจอ

เขามุ่งหน้าไปทางไหน เขาพยายามจะไปไหน นั่นคือจุดสำคัญของเรื่อง เฮอร์คิวลีสผู้โดดเดี่ยว ไม่รู้และไม่แน่ใจอะไรเลย ก็เหมือนพวกเราหลายคนที่ไม่รู้คำตอบของชีวิตเช่นกัน

ตรงทางแยกมีเทพธิดาผู้งดงามนำเสนอสิ่งล่อลวงใจทุกอย่างให้เขา เธอสวมใส่เสื้อผ้างดงามและให้สัญญาว่าเขาจะได้มีชีวิตอันราบรื่น เธอสาบานว่าเขาจะไม่มีวันได้ลิ้มรสของความตึงเครียดหรือความทุกข์หรือความกลัวหรือความเจ็บปวดเลย เธอบอกว่าหากเขาติดตามเธอไปก็จะทำให้ความปรารถนาทุกอย่างกลายเป็นจริง

อีกทางมีเทพธิดาที่ดูเคร่งขรึมมากกว่าในชุดยาวสีขาวบริสุทธิ์ เธอเรียกเขาด้วยเสียงที่เบากว่า เธอไม่ได้สัญญาว่าจะมอบรางวัลอะไรให้เขา นอกเหนือจากผลลัพธ์ของการทำงานหนัก เธอบอกว่านี้จะเป็นการเดินทางอันยาวไกล จะมีการเสียสละ จะมีช่วงเวลาที่น่ากลัว แต่มันคือการเดินทางที่คู่ควรกับเทพเจ้า มันจะทำให้เขากลายเป็นคนที่บรรพบุรุษของเขายกให้เป็น

นี่คือเรื่องจริงใช่ไหม มันเกิดขึ้นจริงใช่ไหม

หากเรื่องนี้เป็นแค่ตำนาน แล้วมันยังสำคัญอยู่ไหม

สำคัญสิ เพราะนี่คือเรื่องราวเกี่ยวกับเรา

เกี่ยวกับความขัดแย้งในใจเรา เกี่ยวกับทางแยกในชีวิตเรา

สำหรับเฮอร์คิวลีสแล้ว ตัวเลือกลอยอยู่ระหว่างความชั่วกับความดี
วิธีราบรื่นกับวิธีขรุขระ เส้นทางที่มีคนเดินผ่านบ่อยกับถนนที่แทบไม่มีใครใช้งาน เราทุกคนล้วนเคยเผชิญทางเลือกแบบนี้

เฮอร์คิวลีสลังเลแค่เพียงครู่เดียว แล้วเลือกสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่

เขาเลือกคุณธรรม

“คุณธรรม” อาจฟังดูโบราณคร่ำครึ แต่ความดีหรืออะไรก็ตาม
ความหมายถึงบางอย่างที่เรียบง่ายมากและไร้กาลเวลาอย่างยิ่ง สิ่งนั้น
คือความเป็นเลิศ ศีลธรรม พลังกาย และพลังใจ

ในโลกยุคโบราณนั้น คุณธรรมประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก
สี่ประการด้วยกัน

ความกล้าหาญ

ความมุ่งมั่น

ความถูกต้อง

ปัญญา

นี่คือสิ่งที่ราชานักปรัชญา มาร์คัส ออเรลิอุส เรียกว่า “เหตุผล
แห่งความดี” คนหลายล้านคนรู้จักพวกมันในชื่อคุณธรรมหลักและ
แนวคิดเกือบครบจักรวาลสี่ประการ ศาสนาคริสต์และนักปรัชญา
ตะวันตกส่วนใหญ่รับแนวคิดนี้ไปใช้ อีกทั้งยังได้รับการยกย่องไม่แพ้กัน
ในศาสนาพุทธ ฮินดู และปรัชญาอื่นเกือบทั้งหมดที่คุณพอจะนึกได้ด้วย
ซี. เอส. ลูอิส บอกว่าพวกมันได้ชื่อว่าเป็น “พื้นฐาน (cardinal)” ไม่ใช่

เพราะมาจากผู้นำศาสนา แต่เพราะพวกมันมีต้นกำเนิดจากภาษาละติน
ว่า *cardo* หรือบานพับ

นี่คือแนวคิดหลัก เป็นสิ่งที่ใช้ยึดเหนี่ยวประตูลูกบิดที่ดี
พวกมันยังเป็นหัวข้อของหนังสือเล่มนี้และหนังสือทั้งชุดนี้ด้วย
หนังสือเล่มนี้*ที่วาดด้วยคุณธรรมสี่ประการ
จุดประสงค์หนึ่งคือช่วยให้คุณเลือก...

ความกล้าหาญ ความใจกล้า ความเข้มแข็ง เกียรติ การ
เสียสละ...

ความมุ่งมั่น การยับยั้งชั่งใจ การควบคุมตัวเอง ความ
พอประมาณ ความเยือกเย็น สมดุล...

ความถูกต้อง ความยุติธรรม ความเป็นธรรม การบริการ
สัมพันธ์ภาพ ความดี ความเมตตา...

ปัญญา ความรู้ ความเข้าใจ การศึกษา ความจริง การ
สะท้อนตัวตน สันติ...

* นี่คือเล่มที่ 1

เหล่านี้คือกฎแห่งชีวิตแห่งเกียรติ แห่งความรุ่งเรือง แห่งความดีเลิศในทุกด้าน เป็นลักษณะของมนุษย์ที่จอห์น สโตนเบิร์ก บรรยายไว้อย่างสมบูรณ์แบบว่า “นารี نرمย์และพึงปรารถนาสำหรับผู้ครอบครอง [พวกมัน] และส่งผลให้เขาทำสิ่งที่อาจภาคภูมิใจจนเกิดความพึงพอใจ” แต่เขาย่อมหมายถึงมนุษย์ทุกคน ไม่มีคำว่าเวอร์ตัส (คุณธรรม) ที่ใช้สำหรับเพศหญิงในโรม เพราะคุณธรรมไม่แบ่งแยกเพศชายหรือเพศหญิง มันคือคำที่เป็นกลาง

ปัจจุบันก็ยังคงเป็นเช่นนั้นอยู่ ไม่สำคัญว่าคุณเป็นชายหรือหญิง มีร่างกายที่แข็งแรงหรือช้ำอย่างเหลือร้าย เป็นอัจฉริยะหรือมีสติปัญญาตามค่าเฉลี่ย คุณธรรมคือสิ่งจำเป็นแบบครอบจักรวาล

คุณธรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกี่ยวพันกันและแยกจากกันไม่ได้ กระนั้นคุณธรรมแต่ละข้อก็แตกต่างจากกันอย่างชัดเจน การทำสิ่งที่ถูกต้องต้องใช้ความกล้าหาญแทบทุกครั้ง ระเบียบวินัยก็เกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากความรู้ในสิ่งที่มีคุณค่าให้เลือกสรร ความกล้าหาญจะมีประโยชน์อะไรหากไม่นำมาใช้กับความยุติธรรม ความรู้จะมีประโยชน์อะไรหากไม่ได้ช่วยให้เรารู้จักประมาณตน

เหนือ ใต้ ออก ตก คุณธรรมสี่ประการนี้ก็เหมือนเข็มทิศชนิดหนึ่ง (มีเหตุผลที่ลึกลับของเข็มทิศมีชื่อเรียกว่า “ทิศหลัก [cardinal directions]”) เพราะมันนำทางเราได้ มันช่วยให้เรารู้ว่าเราอยู่ตรงไหนและอะไรคือความจริง

อริสโตเติลบรรยายคุณธรรมว่าเป็นงานฝีมือชนิดหนึ่ง เป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนให้ชำนาญ เหมือนการฝึกทักษะหรืออาชีพใด ๆ “เรากลายเป็นช่างก่อสร้างด้วยการก่อสร้าง และเรากลายเป็คนักพิณด้วยการบรรเลงพิณ” เขาเขียนไว้ “เช่นเดียวกับที่เราเป็นคนยุติธรรมด้วยการทำเรื่องยุติธรรม เป็นคนที่ควบคุมอารมณ์ได้ด้วยการควบคุมอารมณ์ เป็นคนกล้าหาญด้วยการทำเรื่องกล้าหาญ”

คุณธรรมคือบางสิ่งที่เราทำ

มันเป็นบางสิ่งที่เราเลือก

ไม่ใช่แค่ครั้งเดียว เพราะทางแยกของเฮอรัคลีสไม่ใช่เหตุการณ์เดียว มันคือความท้าทายรายวัน ไม่ใช่สิ่งที่เราเจอแค่ครั้งเดียวแต่เจออยู่เสมอ ซ้ำไปซ้ำมา เราจะเห็นแก่ตัวหรือเสียสละ กล้าหาญหรือหวาดกลัว เข้มแข็งหรืออ่อนแอ ฉลาดหรือโง่ เราจะสร้างนิสัยที่ดีหรือเลว เราจะเลือกความกล้าหรือความขลาด ความสุขจากการเินความจริงหรือความท้าทายของแนวคิดใหม่

เราจะย่ออยู่ที่เดิม...หรือเติบโต

เราจะเลือกเส้นทางที่ง่ายหรือเส้นทางที่ถูกต้อง

บทนำ

ไม่มีอะไรในชีวิตนี้ที่ยากมากจนไม่อาจทำได้สำเร็จ
คุณควรใช้ทั้งชีวิตเพื่อทำสิ่งที่กล้าหาญ

— เลโอ ตอลสตอย

ไม่มีอะไรที่เราขย่องมากไปกว่าความกล้าหาญ แต่ก็ไม่มีอะไรที่เรา
ขาดแคลนมากไปกว่าสิ่งนี้แล้ว

มันก็เป็นเช่นนั้นเองใช่ไหม สิ่งใดหายากย่อมมีค่ามากใช่ไหม
ก็อาจใช่

แต่ความกล้าหาญซึ่งเป็นคุณธรรมพื้นฐานประการแรกไม่ใช่หิน
มีค่า ไม่ใช่เพชรซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการบ่มเพาะมาหลายพันปีกับ
กระบวนการอันยาวนาน ไม่ใช่ น้ำมันซึ่งต้องสูบขึ้นมาจากโลก ไม่ใช่

ทรัพยากรจำกัดที่นำออกมาใช้ได้แบบลุ่มตามโชคชะตาหรือเข้าถึงได้เฉพาะคนบางกลุ่มเท่านั้น

ไม่ มันเป็นสิ่งที่เรียบง่ายกว่านั้นมาก มันเป็นเรื่องที่น่ากลับมาใช้ได้ใหม่ เข้าถึงได้ทุกคนและทุกหนแห่ง มันคือบางสิ่งที่เรารู้ว่ามาได้ในปริบทา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเล็ก เรื่องทางกายภาพหรือทางจิตใจก็ตาม

เรามีโอกาสใช้มันแบบไม่จำกัดและใช้ได้ทุกวันด้วยซ้ำ ทั้งในที่ทำงาน ที่บ้าน ทุกหนแห่ง

ถึงอย่างนั้นมันก็ยังเป็นของหายาก

ทำไมล่ะ

เพราะเรากลัว เพราะการไม่ลงมือทำเป็นเรื่องง่ายกว่า เพราะเรามีสิ่งอื่นที่กำลังพยายามทำอยู่และตอนนี้ก็ไม่ใช่เวลาที่เหมาะสม “ฉันไม่ใช่คนขี้เกียจ” เราพูดราวกับการต่อสู้ในสนามรบเป็นความกล้าหาญเพียงแบบเดียวที่โลกต้องการ

เราอยากยึดติดกับสิ่งที่ปลอดภัย ฉันเนี่ยนะเป็นคนกล้าหาญแบบนั้นฟังดูหลงตัวเองและพิลึกไปหน่อยไหม เราก็เลยปล่อยให้คนอื่นทำเรื่องเช่นนั้นแทน พวกเขาคือคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกว่าเรา ผ่านการฝึกฝนมาดีกว่าเรา และมีสิ่งที่ต้องสูญเสียน้อยกว่าเรา

นี่เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ ถึงขั้นสมเหตุสมผลด้วยซ้ำ

แต่ถ้าทุกคนคิดแบบนี้ โลกจะเป็นอย่างไร

“ต้องมีคนชี้ชัดใหม่ว่า นับตั้งแต่โบราณมา การที่ความกล้าหาญเสื่อมถอยถือเป็นสัญญาณแรกของจุดจบ” อะเลคซันดร์ โซลเชนิตซิน นักเขียนและผู้ต่อต้านอุดมการณ์โซเวียตได้บอกไว้

ในทางกลับกัน ช่วงเวลาอันยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษย์ล้วนมีสิ่งหนึ่งร่วมกันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการไปเยือนดวงจันทร์หรือการรณรงค์เพื่อสิทธิพลเมือง การยืนหยัดต่อสู้ครั้งสุดท้ายในยุทธการที่เทอรัมอพิลีหรือศิลปะแห่งยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา สิ่งนั้นคือความกล้าหาญของมนุษย์ชายหญิงคนธรรมดาทั้งหลาย พวกเขาคือผู้ทำสิ่งที่ต้องทำ พวกเขาคือคนที่กล่าวว่า “ถ้าฉันไม่ทำแล้วใครจะทำ”

ความกล้าหาญคือความกล้าหาญ คือความกล้าหาญ

เราติดถ้อยคำมานานว่าความกล้าหาญมีอยู่สองประเภทคือ ความกล้าหาญทางกายและความกล้าหาญทางใจ

ความกล้าหาญทางกายคือการที่อัศวินผู้หนึ่งขี่ม้าไปออกรบ คือการที่พนักงานดับเพลิงรีบุดเข้าไปในอาคารที่มีเปลวเพลิงลุกไหม้ มันคือการที่นักสำรวจออกเดินทางไปทั่วโลกเหนือโดยไม่สนใจความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ

ความกล้าหาญทางใจคือการที่มีคนลุกขึ้นมาเตือนอันตรายเกี่ยวกับผู้มีอำนาจ มันคือการที่มีคนออกมาพูดความจริงที่ไม่มีใครอยากพูด มันคือการที่ผู้ประกอบการลุกขึ้นมาทำธุรกิจด้วยตัวเองโดยไม่สนใจอุปสรรคใดๆ

ความกล้าหาญทางกายของทหารกับความกล้าหาญทางใจของนักวิทยาศาสตร์

แต่ไม่ต้องเป็นนักปรัชญาก็ยอมเข้าใจได้ว่าแท้จริงแล้วมันเป็นสิ่งเดียวกัน

ความกล้าหาญไม่ได้มีสองประเภท มันมีแค่ประเภทเดียว ประเภทที่คุณต้องเอาตัวเองออกไปเสี่ยง ในบางกรณีคือการเสี่ยงแบบตรงตัวและอาจมีอันตรายถึงชีวิต ในบางกรณีเป็นอันตรายในเชิงความเปรียบหรือในทางการเงิน

ความกล้าหาญเป็นเรื่องเสี่ยง

มันคือการเสียสละ...

...ความมุ่งมั่น

...ความอดทน

...ความจริง

...ความตั้งใจ

มันคือตอนที่คุณทำสิ่งที่คนอื่นทำไม่ได้หรือไม่คิดจะทำ เมื่อคุณทำสิ่งที่คนอื่นคิดว่า你不ควรทำหรือทำไม่ได้ ไม่อย่างนั้นก็ไม่ใช่ความกล้าหาญ คุณต้องกล้าทำบางอย่างหรือกล้าเป็นบางคน

ถึงอย่างนั้นความกล้าหาญก็ยังคงเป็นสิ่งที่นิยามได้ยากอยู่ดี เรา
รู้เมื่อเห็นมัน แต่ก็ยากจะพูดออกมาได้ ดังนั้นจุดประสงค์ของหนังสือ
เล่มนี้จึงไม่ใช่การให้คำนิยามแก่นั้น ความกล้าหาญหายากยิ่งกว่าอัญมณี
ล้ำค่า มันคือสิ่งที่เราต้องยกขึ้นมาพิจารณาในทุกแง่มุม เมื่อได้มองมัน
ในทุกส่วนและทุกเหลี่ยมมุม ได้เห็นทั้งความสมบูรณ์แบบและข้อบกพร่อง
ของมันแล้ว เราจึงจะเกิดความเข้าใจในคุณค่าโดยรวมของมัน มุมมอง
แต่ละด้านจะมอบความเข้าใจให้เราที่ละนิด

แต่แน่นอนว่าเราไม่ได้ทำแบบนี้เพื่อให้เข้าใจคุณธรรมในแบบที่
จับต้องไม่ได้ พวกเราแต่ละคนล้วนต้องเผชิญทางแยกเซอร์คิวลิส
ของตัวเอง บางที่เราอาจมีตำแหน่งที่มาจากการเลือกตั้ง บางที่เราอาจ
ได้พบเจอสิ่งผิดจรรยาบรรณในที่ทำงาน บางที่เราอาจเป็นผู้ปกครอง
ที่พยายามเลี้ยงลูกให้เป็นเด็กดีในโลกที่ล่อลวงใจจนน่ากลัว บางที่เรา
อาจเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่กำลังศึกษาแนวคิดที่อื้อฉาวหรือแหวกชนบ
บางที่เราอาจมีความฝันว่าจะทำธุรกิจใหม่ บางที่เราอาจเป็นทหารราบใน
กองทหารที่กำลังจะออกรบ หรือเป็นนักกีฬาที่กำลังจะทำลายขีดจำกัด
ของมนุษย์

สิ่งที่จำเป็นในสถานการณ์เหล่านี้คือความกล้า เป็นความกล้าที่
แท้จริงและต้องใช้งานเดี๋ยวนั้น เราจะมีมันหรือไม่ เราจะคว้าโอกาสไว้ได้
ทันหรือไม่

วินสตัน เชอร์ชิลล์ บอกไว้ว่า “แต่ละคนจะมีช่วงเวลาพิเศษในชีวิต เมื่อพวกเขาารู้สึกเหมือนมีใครจะตะบ่ำแล้วมอบโอกาสให้ได้ทำเรื่องพิเศษมาก เป็นเรื่องเฉพาะสำหรับพวกเขา และเหมาะสมกับความสามารถของพวกเขาด้วย คงน่าเศร้าหากช่วงเวลานั้นเกิดขึ้นในตอนที่พวกเขาไม่พร้อมหรือไม่มีคุณสมบัติทำสิ่งที่อาจเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิต”

คงจะตรงกว่าหากบอกว่าชีวิตมีช่วงเวลาแบบนี้อยู่หลายครั้ง มีหลายคนที่มาตะบ่ำของเราแบบนี้

เชอร์ชิลล์ต้องอดทนกับชีวิตวัยเด็กที่ยากลำบากกับผู้ปกครองที่ไม่ค่อยรักเขา เขาต้องใช้ความกล้าหาญเพื่อเป็นครูที่คิดว่าเขาโง่ เพื่อเดินทางไปเป็นผู้สื่อข่าวสายทหารตั้งแต่ยังหนุ่ม จากนั้นก็โดนจับเป็นนักโทษและหนีมาได้อย่างยากลำบาก เขาต้องใช้ความเด็ดเดี่ยวเพื่อลงเล่นการเมือง เขาต้องใช้แรงใจอย่างใหญ่หลวงทุกครั้งที่ตีพิมพ์บางอย่างในฐานะนักเขียน มีการตัดสินใจเพื่อเปลี่ยนพรรคการเมือง และไปเป็นทหารในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง มีช่วงเวลาเลวร้ายหลายปีในโลกการเมืองเมื่อความเห็นของคนมากมายหันมาเล่นงานเขา จากนั้นก็มีการผงาดของฮิตเลอร์และเขาต้องยืนอยู่อย่างโดดเดี่ยวเพื่อต่อต้านพรรคนาซีในช่วงเวลาอันยิ่งใหญ่ที่สุดของตัวเอง แต่เขาก็ยังมีความกล้าเพื่อยืนหยัดต่อไปแม้โดนสลัดทิ้งจากโลกการเมืองสู่ความโดดเดี่ยวอีกหน และความกล้าเพื่อกลับเข้ามาใหม่ ความกล้าเพื่อเรียนวาดรูปในวัยชราและเผยแพร่ผลงานออกไปให้โลกได้รับรู้ เพื่อยืนหยัด

ขึ้นมาต่อต้านสตาลินและม่านเหล็กของโซเวียตอีกหน และอื่น ๆ อีกมากมาย...

ถามว่าตลอดทางนั้นเคยมีช่วงเวลาที่เขาปลุกความกล้าไม่สำเร็จบ้างหรือไม่ เคยทำพลาดบ้างหรือไม่ เคยมีโอกาสที่คว่ำไถ่ไม่สำเร็จบ้างหรือไม่ แน่นอนว่าเคย แต่เราจะศึกษาช่วงเวลาแห่งความกล้าหาญและเรียนรู้จากพวกมันแทนที่จะไปสนใจข้อเสียของคนอื่นเพื่อเอามาเป็นข้ออ้างให้ตัวเอง

ในชีวิตของผู้ยิ่งใหญ่ทุกคนจะพบแนวทางอย่างหนึ่งที่เหมือนกันหมด นั่นคือมีช่วงเวลาสำคัญแห่งความกล้าหาญ แต่ก็ยังมีโอกาสเล็กน้อยสำหรับมันอีกหลายครั้งด้วย สิ่งที่โรซา ปาร์กส์ ทำบนรถประจำทางคือความกล้าหาญ... แต่ชีวิตสี่สิบสองปีของเธอในฐานะหญิงผิวดำในรัฐทางใต้ที่ไม่ยอมหมดหวังหรือท้อแท้ก็คือความกล้าหาญเช่นกัน ความกล้าหาญของเธอในการต่อสู้ทางกฎหมายกับการแบ่งแยกสีผิวก็คือการกระทำต่อเนื่องจากการที่เธอเข้าร่วมสมาคมเพื่อความก้าวหน้าของคนผิวดำแห่งชาติ (NAACP) ในปี 1943 เพื่อทำงานที่นั่นอย่างเปิดเผย ในฐานะเลขานุการ การแสดงออกของเธอยิ่งชัดเจนขึ้นในปี 1945 เมื่อเธอลงทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแอละแบมาได้สำเร็จ

ประวัติศาสตร์เขียนด้วยเลือด เหงื่อ และน้ำตา มันได้รับการจารึกไว้ชั่ววันรันดร์ด้วยความอดทนอดกลั้นอย่างเงียบ ๆ ของผู้กล้า

คนที่ขึ้นขึ้น (หรือนั่งลง)...

คนที่ต่อสู้...

คนที่ยอมเสี่ยง...

คนที่ออกมาพูด...

คนที่พยายาม...

คนที่เอาชนะความกลัวของตัวเอง ใช้ความกล้าในการกระทำ และในบางกรณียังได้ขึ้นไปอยู่ในจุดที่สูงขึ้นชั่วคราวด้วย นั่นคือพวกเขาได้เข้าสู่หอเกียรติยศของวีรชนในฐานะผู้เสมอและเท่าเทียม

ความกล้าหาญเพรียกหาเราแต่ละคนแตกต่างกันไป ทั้งในช่วงเวลาที่ต่างกันและด้วยรูปแบบที่ต่างกัน แต่ในทุกกรณีล้วนเป็นเสียงเพรียกจากภายใน

เริ่มแรกเราจะได้ยินเสียงเพรียกให้ผจญกับความกลัวและความขลาด ต่อมาเราจะได้ยินเสียงเพรียกให้มีความกล้า ก้าวข้ามอุปสรรค เอาชนะความเสี่ยง และหลุดพ้นจากข้อจำกัด สุดท้ายเราจะได้ยินเสียงเพรียกให้มีความเป็นวีรชน บางทีอาจเป็นแค่ช่วงเวลาสำคัญเพียงช่วงเดียว เมื่อเราต้องทำบางอย่างให้ใครบางคนนอกเหนือจากตัวเอง

ไม่ว่าเสียงเพรียกที่คุณได้ยินในตอนนี้คืออะไร สิ่งสำคัญคือการที่คุณตอบรับมัน สิ่งสำคัญคือการที่คุณลงมือทำตามมัน

ในโลกที่น่าเกลียด ความกล้าหาญก็คือความงดงาม มันช่วยให้สิ่งสวยงามดำรงอยู่ได้

ใครบอกว่าความกล้าหาญต้องหายากมากมาย
คุณหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเพราะคุณรู้ว่ามันไม่ได้หายากขนาดนั้น

SAMPLE